

København Februar 2021

Til Københavns Kommunes Rådet for Visuel Kunst

Sculpture 3D (arbejdstitel)

Jeg underholder mig ved tanken om at vi som kunstnere enten ender på museum eller i genbrugsbutikken. Hvem bestemmer hvad der ender hvor? Og hvordan? Jeg søger støtte til en solo udstilling der tager udgangspunkt i mit kontinuerlige arbejde med kunst i gråzonen mellem den gode og den dårlige smag.

I efteråret 2021 er jeg blevet inviteret til at lave en solo udstilling hos SIMIAN, et nyt udstillingssted der åbner dørene i september 2020. Simian er et ny og ambitiøst kunstnerdrevet udstillingsplatform i Ørestad med både med lokale og internationale kunstnere på programmet.

Til udstillingen vil jeg for første gang nogensinde, vise en serie nyproducerede skulpturer, der er baseret på en samling figurer jeg har indsamlet over de seneste 3 år. Figureerne skal CNC fræses i polystyren-skum, forstørret op 1:10, således at en figur på 8 cm bliver til en skulptur på 80 cm. De bibeholder dermed deres forskellige størrelser og skalaforhold. Figureerne vil blive overfladebehandlet med jesmonite og et lag spraymaling.

Som kunstner finder hovedsageligt mine grundmaterialer gennem mit deltids job som dødsbosrydder. Kriteriet er ofte at materialet skal være umiddelbart skørt, dumt og dybt eller afføde en form for undren. Samlingen af figurer er fra København og omegn, og er en varieret blanding af genrer. Afrikanske træfigurer, børnebørns keramik, mormors hjemmestrikkede julepynt, snemænd, souvenir fisk, svendeprove gaver, kameler og små søde sparegrise. De er alle sammen fælles om at repræsentere små hyggelige elementer i hjemmet, enten på bogreolen eller fra vindueskarmen. Stemningsgivere, rejseminder og figurer der har haft betydning for mennesker på den ene eller anden måde.

Figureerne bliver som første led i processen scannet i en lille hobby 3D scanner, der som sådan ikke er særligt god, scanningerne bliver kluntede og underlige, og ligner at de er blevet formgivet keramisk, af en Amiga 500. De er genkendelige, men der er altid elementer der går tabt eller elementer der bliver understregede på en interessant og utilregnelig måde. Det virker som om scannerens software har et dejligt og udueligt talent for at modellere.

Jeg beskæftiger mig primært med maleriet, så dette projekt er det noget nyt for mig. At bevæge mig over i skulpturens univers, er et vildt men nødvendigt skridt for at kunne udvikle mig som kunstner. Der er visse fælles træk, da figureerne bliver formet igennem billeder, der bliver lagt sammen af en algoritme, og på den måde bliver til en skulptur. I bund og grund er denne filtrering meget lig min tilgang til maleriet. Denne gang handler det bare om form. Jeg holder af intimiteten i figurene og at de er lavet uden at være plaget af kunsthistoriske og samtidige tendenser. De stammer fra et parallelt univers, hvor "kunsten" muligvis har en anden værdi og betydning end i de akademiske cirkler jeg selv kommer fra. Jeg vil gerne se hvordan jeg kan påvirke denne værdi.

Mads Lindberg